

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 28.6.2023
COM(2023) 368 final

2023/0211 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o poskytování služeb v digitálních eurech poskytovateli platebních služeb zřízenými podle práva členských států, jejichž měnou není euro, a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1230

(Text s významem pro EHP)

{ COM(2023) 364 final } - { COM(2023) 369 final } - { SEC(2023) 257 final } -
{ SWD(2023) 233 final } - { SWD(2023) 234 final }

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh doplňuje nařízení (EU) č. (XXX/XXX) o zavedení digitálního eura, pokud jde o služby v digitálních eurech poskytované poskytovateli platebních služeb zřízenými podle práva členského státu, jehož měnou není euro. Nařízení (XXX/XXX) o zavedení digitálního eura je určeno členským státům, jejichž měnou je euro. Aby bylo zajištěno, že poskytování služeb v digitálních eurech v eurozóně poskytovateli platebních služeb zřízenými podle práva členského státu, jehož měnou není euro, bude pod odpovídajícím dohledem příslušných orgánů členského státu, jehož měnou není euro, je nezbytné stanovit pravidla, která se na tyto poskytovatele platebních služeb budou vztahovat. Pravidla pro přístup k digitálnímu euru a jeho používání v členských státech, jejichž měnou není euro, jsou obsažena v článku 18 nařízení (EU) č. (XXX/XXX) o zavedení digitálního eura.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Toto nařízení je v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, ve znění směrnice (EU) XXX/23. Směrnice o platebních službách stanoví harmonizovaná pravidla pro volné poskytování platebních služeb v celé Unii a měla by se vztahovat i na platební transakce v digitálních eurech. Toto nařízení zejména umožní poskytovatelům platebních služeb zřízeným podle práva členského státu, jehož měnou není euro, nabízet rezidentům eurozóny platební služby v digitálních eurech spolu s jinými platebními nebo bankovními službami, a to prostřednictvím volného pohybu služeb nebo svobodného usazování.

• Soulad s ostatními politikami Unie

Toto nařízení je nezbytné, aby se zabránilo roztržičnosti vnitřního trhu, neboť všichni poskytovatelé platebních služeb v EU bez ohledu na to, kde jim bylo uděleno povolení, by měli být schopni poskytovat podobné služby, aby co nejlépe sloužili podnikům a občanům.

Toto nařízení je v souladu se strategiemi Komise v oblasti digitálních financí a malých plateb¹. V daném sdělení bylo zdůrazněno, že digitální euro bude působit jako katalyzátor inovací v oblasti plateb, financí a obchodu v souvislosti s pokračujícím úsilím o snížení roztržičnosti trhu malých plateb v EU. Poskytovatelé platebních služeb by proto měli distribuovat služby v digitálních eurech bez ohledu na to, kde v Unii byli zřízeni, aby mezi nimi byla zajištěna vysoká úroveň hospodářské soutěže.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Toto nařízení vychází z článku 114 SFEU, stejně jako směrnice (EU) 2015/2366. Tím, že tento návrh upravuje distribuci služeb v digitálních eurech poskytovateli platebních služeb zřízenými podle práva členského státu, jehož měnou není euro, bude zajištěn volný pohyb platebních služeb v celé Unii. Tento návrh zajistí, aby se poskytovatelé platebních služeb bez ohledu na to, kde v Unii byli zřízeni, řídili podobnými požadavky a standardy dohledu, což je

¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o strategii EU v oblasti digitálních financí (COM(2020) 591 final).

nezbytné pro účely ochrany finanční stability a zajištění rovných podmínek pro všechny poskytovatele platebních služeb.

- **Subsidiarita**

Tímto nařízením by se příslušná ustanovení nařízení (EU) č. XX o zavedení digitálního eura vztahovala na poskytovatele platebních služeb zřízené podle práva členských států, jejichž měnou není euro. Nařízení (EU) č. XX o zavedení digitálního eura vychází z článku 133, který je ve výlučné pravomoci Unie.

Navíc vzhledem k tomu, že cílem navrhovaných opatření je zajistit, aby se stávající právní předpisy Unie založené na článku 114 SFEU vztahovaly na poskytování služeb v digitálních eurech poskytovateli platebních služeb zřízenými podle práva členských států, jejichž měnou není euro, lze toho nejlépe dosáhnout na úrovni EU, a nikoli prostřednictvím jednotlivých vnitrostátních iniciativ.

- **Proporcionalita**

Toto nařízení je nezbytné, aby se zabránilo překážkám na vnitřním trhu mezi poskytovateli platebních služeb zřízenými v eurozóně a mimo ni. Povinnosti obsažené v tomto nařízení jsou podobné povinnostem stanoveným v nařízení o zavedení digitálního eura a jsou v souladu se zásadou proporcionality z důvodů uvedených v důvodové zprávě připojené k tomuto návrhu.

- **Volba nástroje**

Vhodným nástrojem je nařízení, které přispěje k vytvoření jednotného souboru pravidel, má obecnou působnost a je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech, čímž se odstraní možnost rozdílného uplatňování v jednotlivých členských státech.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Tento návrh vychází z hodnocení *ex post*, konzultací se zúčastněnými stranami a posouzení dopadů provedených v souvislosti s přípravou návrhu nařízení o zavedení digitálního eura. Posouzení dopadů návrhu nařízení o zavedení digitálního eura bylo předloženo Výboru pro kontrolu regulace (RSB) dne 14. října 2022 a schváleno dne 25. dubna 2023.

V zájmu dosažení souladu se směrnicí o platebních službách by měli mít všichni poskytovatelé platebních služeb v EU právo distribuovat v eurozóně platební služby v digitálních eurech. Bude to znamenat další příspěvek k inovativnímu a konkurenceschopnému trhu malých plateb.

Pokud jde o základní práva, tento návrh konkrétně zajišťuje, aby poskytovatelé platebních služeb zřízené podle práva členských států, jejichž měnou není euro, mohli využívat svobody podnikání (poskytování služeb v digitálních eurech) podle článku 16 Listiny základních práv Evropské unie. Dodržování dalších základních práv je blíže specifikováno v důvodové zprávě k návrhu nařízení o zavedení digitálního eura.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Toto nařízení nemá žádné důsledky pro rozpočet.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Cíl zajistit, aby peníze emitované centrální bankou, tedy euro, mohly podporovat EU tím, že uspokojí platební potřeby v digitální éře, lze průběžně sledovat na základě údajů od poskytovatelů platebních služeb, obchodníků a Evropské centrální banky. Jako hlavní ukazatele při sledování využívání digitálního eura v digitalizované ekonomice EU by mohly sloužit celkový počet a objem malých plateb v digitálních eurech a jejich relativní podíl ve srovnání s jinými platebními prostředky.

Návrh obsahuje obecný plán monitorování a hodnocení dopadů na konkrétní cíle, přičemž požaduje, aby Komise provedla první přezkum tři roky po datu použitelnosti nařízení (a poté každé tři roky) a podávala o svých hlavních zjištěních zprávy Evropskému parlamentu a Radě. Přezkum bude proveden v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy.

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Předmět (článek 1)

Účelem tohoto nařízení je stanovit pravidla týkající se specifických povinností, které musí dodržovat poskytovatelé platebních služeb zřízených podle práva členských států, jejichž měnou není euro, při distribuci digitálního eura, a pravidla týkající se dohledu nad dodržováním těchto povinností a jejich vymáhání.

Distribuce digitálního eura (článek 3)

Aniž je dotčena kapitola V nařízení (EU) č. (XXX/XXX) o zavedení digitálního eura, která upravuje přístup k digitálnímu euru a jeho používání mimo eurozónu, by poskytování služeb v digitálních eurech poskytovateli platebních služeb zřízenými podle práva členských států, jejichž měnou není euro, mělo být určeno především i) fyzickým nebo právnickým osobám, které mají bydliště nebo jsou usazeny v členských státech, jejichž měnou je euro, ii) fyzickým nebo právnickým osobám, které si otevřely účet v digitálních eurech v době, kdy měly bydliště nebo byly usazeny v členských státech, jejichž měnou je euro, ale v těchto členských státech již bydliště nemají nebo tam nejsou usazeny, iii) návštěvníkům za podmínek stanovených v článku 20 nařízení o zavedení digitálního eura.

Poskytovatelé platebních služeb, kteří získali povolení mimo eurozónu, mohou tyto služby poskytovat prostřednictvím svobodného usazování nebo volného pohybu služeb podle směrnice (EU) 2015/2366.

Rozhodné právo a příslušné orgány (články 4 až 6)

Článek 5 objasňuje, že na digitální euro se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, ve znění směrnice (EU) [vložit odkaz – návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o platebních službách a službách elektronických peněz na vnitřním trhu a o změně směrnice 98/26/ES a zrušení směrnic (EU) 2015/2366 a 2009/110/ES – COM(2023) 366 final]. Uvedená směrnice stanoví, že za „peněžní prostředky“ ve smyslu dané směrnice by měly být považovány nejen bankovky a mince, ale i peníze centrální banky vydané pro maloobchodní použití. Stejně tak by se na digitální euro měl vztahovat rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků.

Poskytovatelé platebních služeb zřízení podle práva členských států, jejichž měnou není euro, mohou distribuovat digitální euro, přičemž podléhají dohledu a sankčním režimům členských států, jejichž měnou není euro.

Príslušné orgány podle směrnice (EU) 2015/2366 a směrnice (EU) 2015/849 by byly odpovědné za dohled a prosazování povinností stanovených v těchto aktech Unie na základě článku 114 SFEU a tytéž příslušné orgány by byly rovněž odpovědné za zajištění dodržování příslušných ustanovení nařízení o zavedení digitálního eura, jak je uvedeno v tomto nařízení.

Ujednání o dohledu mezi příslušnými orgány domovského členského státu a příslušnými orgány hostitelských členských států stanovená podle směrnice (EU) 2015/2366 a směrnice (EU) 2015/849 by se měla vztahovat i na digitální euro.

Závěrečná ustanovení (článek 8)

Nařízení by mělo vstoupit v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o poskytování služeb v digitálních eurech poskytovateli platebních služeb zřízenými podle práva členských států, jejichž měnou není euro, a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1230

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky²,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Komise v dokumentech popisujících strategie v oblasti digitálních financí a malých plateb⁴ ze září 2020 zdůraznila, že digitální euro jako retailová digitální měna centrální banky bude působit jako katalyzátor inovací v oblasti plateb, financí a obchodu v souvislosti s probíhajícím úsilím o snížení roztržičnosti trhu malých plateb v EU.
- (2) Nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final] o zavedení digitálního eura zavádí digitální euro a stanoví pravidla týkající se digitálního eura, zejména pokud jde o jeho postavení zákonného platidla, distribuci, používání a základní vlastnosti, s cílem přizpůsobit euro technologickým změnám a zajistit jeho používání jako jednotné měny.
- (3) Je nezbytné zajistit, aby všichni poskytovatelé platebních služeb, ať už jsou zřízeni podle práva členských států, jejichž měnou je euro, nebo členských států, jejichž měnou euro není, mohli distribuovat digitální euro, a uplatňovat tak volný pohyb služeb v Unii. Poskytování platební služby v digitálních eurech všemi poskytovateli platebních služeb by přispělo k vysoké úrovni inovací, usnadnilo by platby a zvýšilo hospodářskou soutěž v celé Unii a zároveň je nezbytné pro ochranu integrity jednotného trhu. Všichni poskytovatelé platebních služeb zřízeni v Unii by proto měli

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o strategii EU v oblasti digitálních financí (COM(2020) 591 final).

být schopni distribuovat platební služby v digitálních eurech za stejných podmínek fyzickým nebo právnickým osobám, které mají bydliště nebo jsou usazeny v členských státech, jejichž měnou je euro, fyzickým nebo právnickým osobám, které si otevřely účet v digitálních eurech v době, kdy měly bydliště nebo byly usazeny v členských státech, jejichž měnou je euro, ale již v těchto členských státech bydliště nemají nebo tam nejsou usazeny, a návštěvníkům eurozóny. Poskytovatelé platebních služeb zřízení podle práva členských států, jejichž měnou není euro, by měli mít rovněž možnost distribuovat digitální euro všem ostatním fyzickým nebo právnickým osobám, které mají bydliště nebo jsou usazeny v členských státech, jejichž měnou není euro, a v jiných zemích Evropského hospodářského prostoru nebo v jakýchkoli třetích zemích za podmínek stanovených v nařízení (EU) [vlozte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final].

- (4) Poskytovatelé platebních služeb zřízení podle práva členských států, jejichž měnou není euro, by měli pro účely distribuce digitálního eura uplatňovat stejná pravidla jako poskytovatelé platebních služeb zřízení podle práva členských států, jejichž měnou je euro. Je to nezbytné k zajištění toho, aby distribuce digitálního eura všemi poskytovateli platebních služeb zřízenými v Unii probíhala jednotným způsobem.
- (5) Na poskytování platebních služeb v digitálních eurech poskytovateli platebních služeb zřízenými podle práva členských států, jejichž měnou není euro, by se měly vztahovat stejné standardy dohledu jako na poskytovatele platebních služeb zřízené podle práva členských států, jejichž měnou je euro. Za tímto účelem by se na dohled příslušných orgánů a režim sankcí a ujednání o dohledu mezi příslušnými orgány domovských členských států a hostitelských členských států, pokud jde o poskytování platebních služeb v digitálních eurech poskytovateli platebních služeb usazenými v členských státech, jejichž měnou není euro, měla vztahovat příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366⁵ nahrazené směrnicí (EU) [vlozte odkaz – návrh směrnice o platebních službách a službách elektronických peněz na vnitřním trhu – COM/2023/366 final] a směrnice (EU) 2015/843⁶ nahrazené směrnicí (EU) [vlozte odkaz – návrh směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final].
- (6) Podobně jako v případě příslušných orgánů členských států, jejichž měnou je euro, podle nařízení (EU) [vlozte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final] by měly příslušné orgány odpovědné za dohled nad poskytováním platebních služeb podle směrnice (EU) 2015/2366 spolupracovat také s Evropskou centrální bankou pro účely dohledu nad uplatňováním povinností souvisejících s platbami stanovených v nařízení (EU) [vlozte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final].
- (7) V souladu s čl. 4 bodem 25 směrnice (EU) 2015/2366 se peněžními prostředky rozumí bankovky a mince, bezhotovostní peníze nebo elektronické peníze. Digitální euro jako nová forma peněz centrální banky s postavením zákonného platidla by mělo být považováno za peněžní prostředky podle směrnice (EU) 2015/2366 nahrazené

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, o změně směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a o zrušení směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

směrnicí (EU) [vložte odkaz – návrh směrnice o platebních službách a službách elektronických peněz na vnitřním trhu – COM/2023/366 final], která rozšiřuje definici peněžních prostředků na všechny formy peněz centrální banky vydávaných pro maloobchodní použití. Stejná definice peněžních prostředků by měla být zahrnuta do nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1230 ze dne 14. července 2021 o přeshraničních platbách v Unii.

- (8) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, neboť pravidla platná pro poskytovatele platebních služeb by měla být stejná bez ohledu na to, zda jsou zřízení podle práva členského státu, jehož měnou je euro, či nikoli, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků tohoto opatření k zajištění integrity jednotného trhu může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (9) V souladu s článkem 42 nařízení (EU) 2018/1725 byli konzultováni evropský inspektor ochrany údajů a Evropský sbor pro ochranu osobních údajů, kteří vydali společné stanovisko dne [XX XX 2023],

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a rozsah působnosti

Toto nařízení stanoví pravidla týkající se:

- a) specifických povinností, které plní poskytovatelé platebních služeb zřízení podle práva členských států, jejichž měnou není euro, při poskytování platebních služeb v digitálních eurech;
- b) dohledu a vymáhání povinností uvedených v písmenu a) členskými státy, jejichž měnou není euro;
- c) specifických povinností, které ve vztahu k digitálnímu euru plní výrobci původních mobilních zařízení a poskytovatelé služeb elektronické komunikace ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice (EU) 2018/172 usazení v členských státech, jejichž měnou není euro.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „digitálním eurem“ se rozumí digitální forma jednotné měny dostupná fyzickým a právnickým osobám ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final];
- 2) „poskytovatelem platebních služeb“ se rozumí poskytovatel platebních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 11 směrnice (EU) 2015/2366;
- 3) „platební službou v digitálních eurech“ se rozumí platební služba v digitálních eurech ve smyslu čl. 2 bodu 8 nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final];

- 4) „bydlištěm“ se rozumí místo, kde fyzická osoba v Unii oprávněně pobývá, ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU⁷;
- 5) „návštěvníkem“ se rozumí fyzická osoba ve smyslu čl. 2 bodu 22 nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final];
- 6) „členským státem, jehož měnou není euro“ se rozumí členský stát ve smyslu čl. 2 bodu 23 nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final];
- 7) „mobilním zařízením“ se rozumí mobilní zařízení ve smyslu čl. 2 bodu 31 nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final].

Článek 3

Poskytování platebních služeb v digitálních eurech

V rámci směrnice (EU) 2015/2366 mohou poskytovatelé platebních služeb zřízení podle práva členských států, jejichž měnou není euro, poskytovat platební služby v digitálních eurech:

- a) fyzickým a právnickým osobám, které mají bydliště nebo jsou usazeny v členských státech, jejichž měnou je euro;
- b) fyzickým a právnickým osobám, které si otevřely účet v digitálních eurech v době, kdy měly bydliště nebo byly usazeny v členských státech, jejichž měnou je euro, ale již v těchto členských státech bydliště nemají nebo tam nejsou usazeny;
- c) návštěvníkům;
- d) fyzickým a právnickým osobám, které mají bydliště nebo jsou usazeny v členských státech, jejichž měnou není euro, za podmínek stanovených v článku 18 nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final];
- e) fyzickým a právnickým osobám, které mají bydliště nebo jsou usazeny ve třetích zemích, včetně území, na něž se vztahuje měnová dohoda s Evropskou unií, za podmínek stanovených v článcích 19 a 20 nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final].

Článek 4

Rozhodné právo

1. Na poskytovatele platebních služeb zřízené podle práva členských států, jejichž měnou není euro, kteří poskytují platební služby v digitálních eurech v souladu s článkem 1 tohoto nařízení, se vztahují požadavky stanovené v článku 13, čl. 14 odst. 1, kapitole V, článku 18, kapitole VII, kapitole VIII a kapitole IX nařízení (EU) č. X o zavedení digitálního eura.

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

Na výrobce původních mobilních zařízení a poskytovatele služeb elektronické komunikace ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice (EU) 2018/1972 usazené v členských státech, jejichž měnou není euro, se vztahuje požadavek stanovený v článku 33 nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final].

2. V souladu s čl. 4 bodem 25 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, ve znění směrnice (EU) [vložte odkaz – návrh směrnice o platebních službách a službách elektronických peněz na vnitřním trhu – COM(2023) 366 final], se na platební transakce v digitálních eurech použijí ustanovení uvedené směrnice.
3. V souladu s čl. 2 bodem 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1230 ze dne 14. července 2021 o přeshraničních platbách v Unii se na platební transakce v digitálních eurech použijí ustanovení uvedeného nařízení.
4. Aniž je dotčen článek 37 nařízení [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final], použije se ve vztahu k digitálnímu euru směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků.

Článek 5 Příslušné orgány

1. Pokud jde o činnosti poskytovatelů platebních služeb usazených v členských státech, jejichž měnou není euro, ve vztahu k digitálnímu euru pro účely uplatňování tohoto nařízení a povinností uvedených v kapitolách IV, V, VI a VII nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final], vztahuje se na dohled příslušných orgánů a režim sankcí a ujednání o dohledu mezi příslušnými orgány domovských členských států a hostitelských členských států směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366.
2. Pokud jde o činnosti poskytovatelů platebních služeb zřízených podle práva členských států, jejichž měnou není euro, ve vztahu k digitálnímu euru pro účely uplatňování tohoto nařízení a povinností obsažených v kapitole IX nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final], vztahuje se na dohled příslušných orgánů a režim sankcí a ujednání o dohledu mezi příslušnými orgány domovských členských států a hostitelských členských států směrnice (EU) 2015/843.

Článek 6 Spolupráce s Evropskou centrální bankou

Pro účely dohledu nad uplatňováním kapitol IV, V a VII nařízení (EU) [vložte odkaz – návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura – COM(2023) 369 final] spolupracují příslušné orgány uvedené v čl. 4 odst. 1 s Evropskou centrální bankou.

Článek 7
Změny

V článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1230 ze dne 14. července 2021 o přeshraničních platbách v Unii se bod 10 nahrazuje slovy „peněžními prostředky“ peníze centrální banky vydané pro maloobchodní použití, bezhotovostní peníze nebo elektronické peníze“.

Článek 8
Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně